

КРИВИЧНОПРАВНА КОНВЕНЦИЈА О КОРУПЦИЈИ

ПРЕАМБУЛА

Државе чланице Савета Европе и друге државе потписнице,

С обзиром да је циљ Савета Европе да постигне веће јединство међу својим чланицама;

Признајући важност јачања сарадње са другим државама потписницама ове конвенције;

Убеђене у неопходност да се, као приоритет, створи заједничка криминолошка политика у циљу заштите друштва од корупције, укључујући усвајање одговарајућих законодавних и превентивних мера;

Наглашавајући да корупција представља претњу владавини права, демократији и људским правима, подрива добру владавину, правичност и социјалну правду, уништава конкуренцију, омета економски развој и угрожава стабилност демократских институција и моралне основе друштва;

Уверене да је за ефикасну борбу против корупције неопходна обимнија, бржа и добро организована међународна сарадња у кривичним питањима;

Поздрављајући најновији развој догађаја који још више унапређује међународно разумевање и сарадњу у борби против корупције, укључујући активности Уједињених нација, Светске банке, Међународног монетарног фонда и Светске трговинске организације, Организације америчких држава, ОЕЦД-а и Европске уније;

С обзиром на Програм акције против корупције који је усвојио Комитет министара Савета Европе у новембру 1996. према препорукама 19. Конференције европских министара правде (Валета, 1994);

Подсећајући с овим у вези на важност учешћа држава које нису чланице у активностима Савета Европе против корупције и поздрављајући њихов користан допринос спровођењу Програма акције против корупције;

Даље, подсећајући да се Резолуцијом бр. 1 коју су усвојили европски министри правде на својој 21. Конференцији (Праг, 1997) препоручује брза примена Програма акције против корупције и да се, конкретно, позива на што брже усвајање конвенције кривичног права која би омогућила координирану инкриминацију кривичних дела корупције, унапредила сарадњу у гоњењу таквих кривичних дела као и делотворне допунске механизме и која би била отворена за државе чланице, као и државе које нису чланице на равноправној основи;

Имајући у виду да су шефови држава и влада Савета Европе одлучили, на свом Другом самиту одржаном у Стразбуру 10. и 11. октобра 1997, да потраже заједнички одговор на изазове раста корупције и да су усвојили Акциони план који, с циљем унапређења сарадње у борби против корупције, укључујући и њену повезаност са организованим криминалом и

прањем новца, даје инструкције Комитету министара, *интер алиа*, да обезбеди убрзано комплетирање међународних правних инструмената према Програму акције против корупције;

Имајући још у виду да Резолуција (97) 24 о 20 руководећих принципа за борбу против корупције, коју је 6. новембра 1997. усвојио Комитет министара на 101. седници, наглашава потребу брзог окончања разраде међународних правних инструмената према Програму акције против корупције;

С обзиром да је Комитет министара, на 102. седници од 4. маја 1998. године усвојио Резолуцију (98) 7, којом се одобрава делимичан и проширени споразум о оснивању „Групе држава против корупције – ГРЕЦО”, чији је циљ унапређивање способности њених чланица за борбу против корупције у складу са поштовањем њихових обавеза у овој области,

Споразумеле су се о следећем:

Поглавље I

УПОТРЕБА ТЕРМИНА

Члан 1

Употреба термина

За потребе ове Конвенције:

а) „државни службеник” ће се тумачити у складу са дефиницијом „службеника”, „државног функционера”, „градоначелника”, „министра” или „судије” у националном праву државе у којој то лице обавља функцију и како се примењују у њеном кривичном закону;

б) термин „судија” из горњег подстава обухвата тужиоце и носиоце правосудних функција;

ц) када је у поступак укључен државни службеник друге државе, држава у којој се води поступак може да примени дефиницију државног службеника само у оној мери у којој је та дефиниција компатибилна са њеним националним законодавством;

д) „правно лице” означава било који ентитет који има такав статус према меродавном националном праву, осим држава или других јавних органа који врше државну власт и јавних међународних организација.

Поглавље II

МЕРЕ КОЈЕ СЕ ПРЕДУЗИМАЈУ НА НАЦИОНАЛНОМ НИВОУ

Члан 2

Активно подмићивање домаћих државних службеника

Свака потписница ће усвојити такве законодавне и друге мере које могу бити неопходне да би се установило као кривично дело, према њеном домаћем законодавству, када је учињено намерно, обећање, нуђење или давање, од стране било ког лица, директно или индиректно, незаслужене користи било ком њеном државном службенику, за њега или неко друго лице, како би извршило или се уздржало од вршења својих функција.

Члан 3

Пасивно подмићивање домаћих државних службеника

Свака потписница ће усвојити такве законодавне и друге мере које могу бити неопходне да би се установило као кривично дело, према њеном домаћем законодавству, када је учињено намерно, захтевање или прихватање од стране било ког њеног државног службеника, директно или индиректно, незаслужене користи, за њега или неко друго лице, или прихватање понуде или обећања такве користи, како би извршило или се уздржало од вршења својих функција.

Члан 4

Подмићивање чланова домаћих јавних скупштина

Свака потписница ће усвојити такве законодавне и друге мере које могу бити неопходне да би се установило као кривично дело, према њеном домаћем законодавству, понашање из чл. 2. и 3, када је умешано било које лице које је члан било које домаће јавне скупштине која врши законодавну или административну власт.

Члан 5

Подмићивање страних државних службеника

Свака потписница ће усвојити такве законодавне и друге мере које могу бити неопходне да би се установило као кривично дело, према њеном домаћем законодавству, понашање из чл. 2. и 3. када је умешан државни службеник било које друге државе.

Члан 6

Подмићивање чланова страних јавних скупштина

Свака потписница ће усвојити такве законодавне и друге мере које могу бити неопходне да би се установило као кривично дело, према њеном домаћем законодавству, понашање из чл. 2. и 3, када је умешано било које лице које је члан неке јавне скупштине која врши законодавну или административну власт у било којој другој држави.

Члан 7

Активно подмићивање у приватном сектору

Свака потписница ће усвојити такве законодавне и друге мере које могу бити неопходне да би се установило као кривично дело, према њеном домаћем законодавству, када је учињено намерно током обављања пословне активности, обећање, нуђење или давање, директно или индиректно, сваке незаслужене користи сваком лицу које руководи или које, у било ком својству, ради за ентитете приватног сектора, намењене њему лично или неком другом лицу, како би деловало или се уздржало од деловања, а при томе кршило своје дужности.

Члан 8

Пасивно подмићивање у приватном сектору

Свака потписница ће усвојити такве законодавне и друге мере које могу бити неопходне да би се установило као кривично дело, према њеном домаћем законодавству, када је учињено намерно, током обављања пословне активности, тражење или примање, директно или индиректно, од стране било ког лица које руководи или које, у било ком својству, ради за ентитете приватног сектора, било какве незаслужене користи или обећања намењене њему лично или неком другом лицу, или прихватање понуде или обећање такве користи, како би деловало или се уздржало од деловања, а при томе кршило своје дужности.

Члан 9

Подмићивање службеника међународних организација

Свака потписница ће усвојити такве законодавне и друге мере које могу бити неопходне да би се установило као кривично дело, према њеном домаћем законодавству, понашање из чл. 2. и 3, када је умешан било који службеник или друго лице запослено по уговору, у смислу прописа о запошљавању особља, било које јавне међународне или наднационалне организације или органа чији је потписница члан, и било које лице, без обзира да ли је или није распоређено на то место, које обавља функције које одговарају оним које врше такви службеници или заступници.

Члан 10

Подмићивање чланова међународних парламентарних скупштина

Свака потписница ће усвојити такве законодавне и друге мере које могу бити неопходне да би се установило као кривично дело, према њеном домаћем законодавству, понашање из члана 4. када су умешани чланови парламентарних скупштина међународних и наднационалних организација којих је потписница члан.

Члан 11

Подмићивање судија и службеника међународних судова

Свака потписница ће усвојити такве законодавне и друге мере које могу бити неопходне да би се установило као кривично дело, према њеном домаћем законодавству, понашање из чл. 2. и 3, када су умешани носиоци правосудне функције или службеници било ког међународног суда чију надлежност признаје потписница.

Члан 12

Трговина - утицајем

Свака потписница ће усвојити такве законодавне и друге мере које могу бити неопходне да би се установило као кривично дело, према њеном домаћем законодавству, када је учињено намерно, обећање, давање или нуђење, директно или индиректно, сваке незаслужене користи било коме ко тврди или потврди да може да изврши нерегуларан утицај на доношење одлуке над било којим лицем поменутих у чл. 2, 4. до 6. и 9. до 11, без обзира да ли је незаслужена корист намењена том лицу или неком другом, само ако је тражење, примање или прихватање понуде или обећања такве користи, у вези са тим утицајем, без обзира да ли је утицај извршен или не и, без обзира да ли се претпостављеним утицајем постиже намеравани резултат.

Члан 13

Прање новца који је добит од кривичних дела корупције

Свака потписница ће усвојити такве законодавне и друге мере које могу бити неопходне да би се установило као кривично дело, према њеном домаћем законодавству, понашање наведено у Конвенцији Савета Европе о прању, трагању, заплени и конфискацији добити од криминала (ЕТЦ бр. 141), члан 6 ст. 1. и 2, према условима који су ту наведени, када се предикатно кривично дело састоји од било ког кривичног дела установљеног у складу са чл. 2. до 12. ове конвенције, уколико потписница није изразила резерву или дала изјаву у погледу ових кривичних дела или не сматра таква кривична дела тешким у смислу својих прописа о прању новца.

Члан 14

Кривична дела у рачуноводству

Свака потписница ће усвојити такве законодавне и друге мере које могу бити неопходне да би се установила као кривична дела, за која су прописане кривичне или друге санкције према њеном домаћем законодавству, следећа чињења или нечињења, извршена с намером, како би се извршила, сакрила или прикрила кривична дела из чл. 2. до 12, уколико потписница није изразила резерву или дала изјаву:

а) прављење или коришћење фактура или било ког другог рачуноводственог документа или евиденције који садрже лажне или непотпуне информације;

б) незаконит пропуст да се евидентира плаћање.

Члан 15

Радње саучесништва

Свака потписница ће усвојити такве законодавне и друге мере које могу бити неопходне да би се установило као кривично дело, према њеном домаћем законодавству, помагање или подстрекавање чињења било ког кривичног дела утврђеног у складу са овом конвенцијом.

Члан 16

Имунитет

Одредбе ове конвенције неће утицати на одредбе било ког уговора, протокола или статута, као ни њихових извршних текстова, који се односе на одузимање имунитета.

Члан 17

Јурисдикција

1. Свака држава потписница ће усвојити такве законодавне и друге мере које могу бити неопходне да би се установила јурисдикција у односу на кривична дела установљена у складу са чл. 2. до 14. ове конвенције када је:

- а) кривично дело у целини или делимично учињено на њеној територији;
- б) учинилац њен држављанин, државни службеник или члан једне од њених домаћих јавних скупштина;
- ц) у кривично дело умешан један од државних службеника или чланова домаћих јавних скупштина или неко од лица наведених у чл. 9. до 11. које је истовремено и њен држављанин.

2. Свака држава може, у тренутку потписивања или приликом депоновања инструмента ратификације, прихватања, одобравања или приступања, изјавом упућеном Генералном секретару Савета Европе, изјавити да задржава право да не примени или да, само у одређеним случајевима и под одређеним условима, примени правила о јурисдикцији из ст. 1 б) и ц) овог члана или било ког његовог дела.

3. Ако је потписница искористила право на резерву из става 2. овог члана, она ће усвојити мере које могу бити потребне да би установила јурисдикцију над кривичним делима утврђеним у складу са овом конвенцијом над кривичним делима утврђеним у складу са овом конвенцијом, у случајевима када се наводни преступник налази на њеној територији и она га не изручује другој потписници, само на основу његовог држављанства, након захтева за издавањем.

4. Ова конвенција не искључује кривичну јурисдикцију коју врши потписница у складу са њеним националним законодавством.

Члан 18

Одговорност правног лица

1. Свака потписница ће усвојити такве законодавне и друге мере које могу бити неопходне да би се обезбедило да правна лица буду одговорна због кривичних дела активног подмићивања, трговине утицајем и прања новца установљених у складу са овом конвенцијом, која су учињена у њихову корист од стране било ког физичког лица, које делује појединачно или као део неког органа тог правног лица, које има водећу позицију унутар тог правног лица, на основу:

- пуномоћја да представља то правно лице; или
- овлашћења да доноси одлуке у име тог правног лица; или
- овлашћења да врши контролу унутар тог правног лица;

као и због умешаности таквог физичког лица као помагача или подстрекача у поменутих кривичних делима.

2. Поред случајева који су предвиђени у ставу 1, свака потписница ће предузети неопходне мере којима ће обезбедити да правно лице буде одговорно када је, због непостојања надзора или контроле од стране физичког лица из става 1, омогућено чињење кривичног дела поменутог у ставу 1. у корист тог правног лица од стране физичког лица које је под његовом влашћу.

3. Одговорност правног лица на основу ст. 1. и 2. овог члана не искључује кривични поступак против физичких лица која су припремала, подстрекавала или учествовала у кривичним делима поменутих у ставу 1.

Члан 19

Санкције и мере

1. С обзиром на озбиљност кривичних дела установљених у складу са овом конвенцијом, свака потписница ће обезбедити, у вези са кривичним делима која су утврђена у складу са чл. 2. до 14, делотворне, пропорционалне и одговарајуће санкције и мере, укључујући, када су учиниоци физичка лица, казне које подразумевају лишавање слободе за које се може одобрити издавање.

2. Свака потписница ће обезбедити да правним лицима одговорним према члану 18. ст. 1. и 2. могу да изрекну делотворне, пропорционалне и одговарајуће кривичне или некривичне санкције, укључујући новчане санкције.

3. Свака потписница ће усвојити такве законодавне и друге мере које могу бити неопходне да би се омогућила конфискација или на други начин лишавање права својине на средствима и приходима од кривичних дела установљених у складу са овом конвенцијом, или на имовини чија вредност одговара тим приходима.

Члан 20

Специјализовани органи

Свака потписница ће усвојити такве мере које могу бити неопходне да би се обезбедило да лица или ентитети буду специјализовани у борби против корупције. Они ће имати неопходну независност у складу са основним принципима правног система државе потписнице, како би могли ефикасно да врше своје функције без непотребних притисака. Држава потписница ће обезбедити да особљу таквих ентитета буде пружена адекватна обука и финансијска средства за обављање њихових задатака.

Члан 21

Сарадња са националним органима и њихова међусобна сарадња

Свака потписница ће усвојити такве мере које могу бити неопходне да би се обезбедило да државни органи, као и сви државни службеници, сарађују, у складу са националним законима, са оним органима који су одговорни за истрагу и гоњење кривичних дела:

- а) тако што ће обавештавати ове органе, на сопствену иницијативу, када постоје основани разлози да се верује да је учињено неко од кривичних дела установљених чл. 2. до 14, или
- б) тако што ће, на захтев, обезбедити овим органима све неопходне информације.

Члан 22

Заштита сарадника правде и сведока

Свака потписница ће усвојити такве мере које могу бити неопходне да би се пружила одговарајућа заштита:

- а) онима који пријаве кривична дела установљена према чл. 2. до 14. или на неки други начин сарађују са истражним органима или органима гоњења;
- б) сведоцима који дају изјаве које се односе на оваква кривична дела.

Члан 23

Мере за олакшање прикупљања доказа и конфискације добити

1. Свака потписница ће усвојити такве законодавне и друге мере које могу бити неопходне, укључујући оне које дозвољавају употребу специјалних истражних техника, у

складу са националним законодавством, да би се омогућило олакшано прикупљање доказа везаних за кривична дела установљена у складу са чл. 2. до 14. ове конвенције и идентификовање, улажење у траг, замрзавање и заплена инструмената и добити од корупције, или имовине чија вредност одговара тој добити, у складу са мерама утврђеним у ставу 3. члана 19. ове конвенције.

2. Свака потписница ће усвојити такве законодавне и друге мере које могу бити неопходне да би се овластили њени судови или други надлежни органи да могу да нареду да банкарска, финансијска или комерцијална евиденција буде стављена на располагање или да буде заплена, како би се обавиле активности из става 1.

3. Банкарска тајна неће бити препрека мерама предвиђеним ст. 1. и 2. овог члана.

Поглавље III

НАДГЛЕДАЊЕ СПРОВОЂЕЊА

Члан 24

Надгледање

Група држава против корупције (ГРЕЦО) ће надгледати како државе потписнице спроводе ову Конвенцију.

Поглавље IV

МЕЂУНАРОДНА САРАДЊА

Члан 25

Општи принципи и мере за међународну сарадњу

1. Државе потписнице ће међусобно сарађивати, у складу са одредбама одговарајућих међународних инструмената о међународној сарадњи у кривичним питањима, или споразума о којима су се сагласиле на основу једнообразног или реципрочног законодавства, и у складу са својим националним законима, у највећој могућој мери ради истрага и кривичних гоњења кривичних дела установљених у складу са овом конвенцијом.

2. Када између држава потписница не постоји ниједан међународни инструмент или споразум из става 1, онда ће се примењивати чл. 26. до 31. из овог поглавља.

3. Чл. 26. до 31. овог поглавља такође ће се примењивати онда када су повољнији од оних међународних инструмената или споразума који се помињу у ставу 1.

Члан 26

Узајамна помоћ

1. Потписнице ће једна другој пружити, у највећој могућој мери узајамну помоћ тако што ће благовремено поступати по захтевима органа који, у складу са својим домаћим законима, имају овлашћење да врше истрагу или гоне због кривичних дела установљених у складу са овом конвенцијом.

2. Узајамна правна помоћ према ставу 1 овог члана може бити одбијена уколико замољена држава верује да би испуњавање захтева било на штету њених основних интереса, националног суверенитета, националне безбедности или јавног реда.

3. Потписнице се неће позивати на банкарску тајну као основ за одбијање сарадње према овом поглављу. Где је тако прописано домаћим законима, потписница може да тражи да захтев за сарадњом који би укључивао укидање банкарске тајне буде одобрен или од стране судије или другог правосудног органа, укључујући јавне тужиоце, било ког од ових органа власти који раде у вези са кривичним делима.

Члан 27

Екстрадиција

1. Кривична дела установљена у складу са овом конвенцијом сматраће се кривичним делима за која се одобрава издавање према било ком уговору о екстрадицији који постоји између држава потписница. Државе потписнице преузимају обавезу да ова дела предвиде као дела за које је могуће издавање у било ком уговору о издавању који ће бити закључен између њих.

2. Уколико држава потписница, која условљава издавање постојањем уговора, добије захтев за издавање од друге потписнице са којом нема уговор о екстрадицији, она може ову конвенцију сматрати правним основом за издавање у погледу било ког кривичног дела установљеног према овој конвенцији.

3. Државе потписнице које не условљавају издавање постојањем уговора сматраће кривична дела установљена у складу са овом конвенцијом као кривична за која је могуће издавање.

4. Издавање ће зависити од услова предвиђених законом замољене државе или важећим уговором о екстрадицији, укључујући разлоге на основу којих замољена држава може да одбије издавање.

5. Уколико се екстрадиција због кривичног дела установљеног у складу са овом конвенцијом одбије само на основу држављанства траженог лица, или зато што замољена страна сматра да има надлежност у односу на то дело, замољена држава ће предати случај својим надлежним органима у циљу гоњења, осим ако је другачије договорено са државом молиљом, и о коначном исходу ће благовремено обавестити државу молиљу.

Члан 28

Спонтано обавештавање

Не реметећи сопствену истрагу или поступке, потписница може, без претходног захтева, да пошаље другој држави потписници информације о чињеницама, када сматра да откривање таквих информација може да помогне тој потписници у покретању или обављању истрага или поступака везаних за кривична дела установљена у складу са овом конвенцијом или да може да доведе до захтева од стране те потписнице према овом поглављу.

Члан 29

Централни органи

1. Потписнице ће одредити централни орган, или, ако је то могуће, неколико централних органа, који ће бити одговорни за слање и одговарање на захтеве који буду поднети према овом поглављу, и извршење таквих захтева или њихово преношење надлежним органима ради извршења.
2. Свака потписница ће, у тренутку потписивања или приликом депоновања свог инструмента ратификације, прихватања, одобравања или приступања, послати Генералном секретару Савета Европе имена и адресе органа који су одређени према ставу 1. овог члана.

Члан 30

Директна комуникација

1. Централни органи власти ће директно међусобно комуницирати.
2. У хитним случајевима, захтеве за узајамну помоћ или обавештења у вези с њом могу слати директно правосудни органи, укључујући јавне тужиоце, државе молиље истим таквим органима замољене државе. У таквим случајевима копија ће бити послата централном органу замољене државе преко централног органа државе молиље.
3. Сваки захтев или обавештење из ст. 1. и 2. овог члана могу се поднети преко Међународне организације криминалистичке полиције (Интерпол).
4. Када је поднесен захтев у складу са ставом 2. овог члана, а орган није надлежан да поступа по том захтеву, он ће тај захтев упутити надлежном националном органу и о томе директно обавестити државу молиљу.
5. Захтеве или обавештења из става 2. овог члана који не обухватају принудне радње, надлежне власти државе молиље могу директно послати надлежним властима замољене државе потписнице.
6. Свака држава може, у тренутку потписивања или депоновања инструмента ратификације, прихватања, одобравања или приступања, обавестити Генералног секретара Савета Европе да, ради ефикасности, захтеви поднети према овом поглављу треба да буду упућени њеном централном органу.

Члан 31

Информације

Замољена држава ће благовремено обавестити државу молиљу о радњама које су предузете по захтеву у складу са овим поглављем и крајњем резултату тих радњи. Замољена држава ће такође благовремено обавестити државу молиљу о било којим околностима због којих није могуће извести тражене радње или ће у њиховом извођењу највероватније каснити.

Поглавље V

ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 32

Потписивање и ступање на снагу

1. Ова конвенција ће бити отворена за потписивање државама чланицама Савета Европе и државама које нису чланице, а које су учествовале у њеној изради. Те државе могу изразити пристанак да буду обавезне:

- а) потписом без резерви према ратификацији, прихватању или одобравању; или
- б) потписом који зависи од ратификације, прихватања или одобравања, за којим следи ратификација, прихватање или одобравање.

2. Инструменти ратификације, прихватања или одобравања биће депоновани код Генералног секретара Савета Европе.

3. Ова конвенција ће ступити на снагу првог дана у месецу после истека периода од три месеца од датума када је четрнаест држава изразило свој пристанак да буду обавезне Конвенцијом у складу са одредбама става 1. Свака од тих држава, која није члан Групе држава против корупције (ГРЕЦО) у тренутку ратификације, аутоматски ће постати чланица датумом ступања на снагу Конвенције.

4. У односу на потписницу која касније изрази пристанак да буде обавезана Конвенцијом, Конвенција ће ступити на снагу првог дана у месецу по истеку периода од три месеца од датума изражавања пристанка да буде обавезана Конвенцијом у складу са одредбама става 1. Свака држава потписница, која није члан Групе држава против корупције (ГРЕЦО) у тренутку ратификације, аутоматски ће постати чланица даном када у односу на њу Конвенција ступи на снагу.

Члан 33

Приступање Конвенцији

1. Након ступања на снагу ове конвенције Комитет министара Савета Европе, по обављеним консултацијама са државама уговорницама Конвенције, може да позове Европску заједницу као и све државе које нису чланице Савета и нису учествовале у њеној изради да приступе овој конвенцији, одлуком донетом већином како је предвиђено чланом 20д. Статута Савета Европе, и једногласно од стране представника држава уговорница које имају право да седе у Комитету министара.

2. За Европску заједницу и све државе које јој приступају према ставу 1 Конвенција ће ступити на снагу првог дана у месецу након истека периода од три месеца од датума депоновања инструмента приступања код Генералног секретара Савета Европе. Европска заједница и свака држава која приступи овој конвенцији аутоматски ће постати чланица ГРЕЦО-а, уколико већ није чланица у тренутку приступања, даном када у односу на њу Конвенција ступи на снагу.

Члан 34

Територијално важење

1. Свака држава може да, у тренутку потписивања или приликом депоновања свог инструмента ратификације, прихватања, одобравања или приступања, назначити територију или територије на којима ће се ова конвенција примењивати.

2. Свака потписница може, било код каснијег датума, изјавом упућеном Генералном секретару Савета Европе, проширити важење ове конвенције на било коју територију наведену у изјави. Што се тиче те територије, Конвенција ће ступити на снагу првог дана у месецу након истека периода од три месеца од датума пријема такве изјаве од стране Генералног секретара.

3. Свака изјава дата у складу са претходна два става може, за сваку територију која је наведена у њој, бити повучена обавештењем упућеним Генералном секретару Савета Европе. Повлачење ће ступити на снагу првог дана у месецу након истека периода од три месеца од датума пријема таквог обавештења од стране Генералног секретара.

Члан 35

Однос према другим конвенцијама и споразумима

1. Ова конвенција не утиче на права и обавезе који произлазе из међународних мултилатералних конвенција у специјалним питањима.

2. Потписнице Конвенције могу да закључују билатералне или мултилатералне споразуме међу собом о стварима које регулише ова конвенција, у циљу употпуњавања или јачања њених одредби или лакше примене њених начела.

3. Уколико су две или више потписница већ закључиле споразум или уговор о предмету којим се бави ова конвенција или су на неки други начин успоставиле односе у вези са тим предметом, оне ће имати право да примењују тај споразум или уговор или да регулишу

односе према њима, уместо према овој конвенцији, уколико то олакшава међународну сарадњу.

Члан 36

Изјаве

Све државе могу, у тренутку потписивања или приликом депоновања инструмента ратификације, прихватања, одобравања или приступања, да изјаве да ће установити као кривична дела активно и пасивно подмићивање страних државних службеника према члану 5, службеника међународних организација према члану 9. или судија и службеника међународних судова према члану 11, само онда када државни службеник или судија чињењем или нечињењем крши своје дужности.

Члан 37

Резерве

1. Свака држава може, у тренутку потписивања или приликом депоновања инструмента ратификације, прихватања, одобравања или приступања, да задржи право да не установи као кривична дела према домаћим законима, делимично или у целини, радње из чл. 4, 6. до 8, 10. и 12. или дела пасивног подмићивања дефинисана чланом 5.

2. Свака држава може, приликом потписивања или депоновања инструмента ратификације, прихватања, одобравања или приступања да изјави да користи право на резерву из члана 17. став 2.

3. Свака држава може, приликом потписивања или приликом депоновања инструмента ратификације, прихватања, одобравања или приступања, да изјави да може да одбије правну помоћ према члану 26. став 1. уколико се захтев односи на дело које замољена држава сматра политичким кривичним делом.

4. Ниједна држава не може, примењујући ст. 1, 2. и 3. овог члана, имати резерве према више од пет ту наведених одредаба. Ни једна друга резерва не сме бити изражена. Резерве исте природе везане за чл. 4, 6. и 10. сматраће се једном резервом.

Члан 38

Важење и разматрање изјава и резерви

1. Изјаве из члана 36. и резерве из члана 37. важиће за одређену државу три године од дана ступања на снагу ове конвенције. Међутим, те изјаве и резерве могу бити обновљене на исти временски период.

2. Дванаест месеци пре датума истека изјаве или резерве Генерални секретар Савета Европе ће државу о којој је реч обавестити о том истеку. Најкасније три месеца пре истека рока, држава ће обавестити Генералног секретара да ли потврђује, мења или повлачи своју

изјаву или резерву. Уколико држава не достави обавештење, Генерални секретар ће обавестити ту државу да се њена изјава или резерва сматрају аутоматски продуженим на период од шест месеци. Пропуст државе о којој је реч да обавести о намери да потврди или измени своју изјаву или резерву пре истека тог периода, проузроковаће престанак важења изјаве или резерве.

3. Уколико држава потписница да изјаву или изрази резерву у складу са чл. 36. и 37. она ће, пре њиховог обнављања или на захтев, дати објашњење ГРЕЦО-у о основима који оправдавају континуитет.

Члан 39

Амандмани

1. Амандмане на ову конвенцију може предложити било која потписница, а Генерални секретар Савета Европе ће о њима обавестити државе чланице Савета Европе и све државе које нису чланице, а приступиле су јој, или су позване да јој приступе, у складу са одредбама члана 33.

2. О свим амандманима које нека потписница предложи, биће обавештен Европски комитет за проблеме криминала (ЦДПЦ) који ће поднети Комитету министара своје мишљење о тим предложеним амандманима.

3. Одбор министара ће размотрити предложене амандмане и мишљење које поднесе ЦДПЦ и, након консултација са потписницама које нису чланице ове конвенције, може да усвоји те амандмане.

4. Текст било ког амандмана које усвоји Одбор министара у складу са ставом 3. овог члана биће прослеђен државама на прихватање.

5. Сви амандмани усвојени у складу са ставом 3. овог члана ступиће на снагу тридесетог дана од дана када су све државе обавестиле Генералног секретара о прихватању.

Члан 40

Решавање спорова

1. Европски комитет за проблеме криминала Савета Европе биће обавештаван о тумачењу и примени ове конвенције.

2. У случају спора међу државама потписницама у вези са тумачењем или применом ове конвенције, оне ће покушати да га реше путем преговора или на било који други миран начин који саме изаберу, укључујући подношење спора Европском комитету за проблеме криминала, арбитражном суду чије ће одлуке бити обавезујуће за државе, или Међународном суду правде, како се државе буду договориле.

Члан 41
Отказивање

1. Свака држава може, у било које време, отказати ову конвенцију слањем обавештења Генералном секретару Савета Европе.
2. То отказивање ће ступити на снагу првог дана у месецу након истека периода од три месеца од датума пријема обавештења од стране Генералног секретара.

Члан 42
Обавештење

Генерални секретар Савета Европе обавестиће државе чланице Савета Европе и све државе које су приступиле овој конвенцији о:

- а) сваком потписивању;
 - б) депоновању свих инструмената ратификације, прихватања, одобравања или приступања;
 - ц) свим датумима ступања на снагу ове конвенције у складу са чл. 32. и 33;
 - д) свакој изјави или резерви израженој према члану 36. или члану 37;
 - е) било ком другом акту или обавештењу у вези са овом конвенцијом,
- у потврду чега су доле потписани, прописно овлашћени за то, потписали ову конвенцију.

Сачињено у Стразбуру 27. јануара 1999. године, на енглеском и француском језику, а оба текста су подједнако веродостојна, у једном примерку који ће бити депонован у архиву Савета Европе. Генерални секретар Савета Европе ће послати оверене копије свакој држави чланици Савета Европе, државама које нису чланице, а које су учествовале у изради ове конвенције и свим државама које су позване да јој приступе.